

Brakel

FEBRUARI 2022, NR. 1 | V.U.: LIEVEN BAUWENS, TENBOSSESTRAAT 52, 9660 BRAKEL

brakel@n-va.be

www.n-va.be/brakel

N-VA Brakel

Beste Brakelaar

Een nieuw jaar betekent nieuwe voornemens. We hadden gehoopt dat alle coronaperikelen intussen achter de rug zouden zijn, maar niets is minder waar. Integendeel, de varianten van het virus komen steeds steviger opzetten. We durven bijna niet meer te hopen op een coronavrij jaar. Probeer ondanks alle moeilijkheden toch positief te blijven.

Laten we het glas heffen op een goede gezondheid, op een betere toekomst, op een mooier Brakel en op een jaar waarin werk, ontspanning, cultuur en sport opnieuw in balans komen. Dat alles wenst onze Brakelse N-VA-afdeling u in 2022.

Hopelijk tot binnenkort!

Kristof De Ruyck
Afdelingsvoorzitter

Vlaanderen telt heel wat mooie plekjes en landschappen, maar de Vlaamse Ardennen steken er absoluut bovenuit. De gemeenten van de Vlaamse Ardennen slaan daarom samen met Solva en het Regionaal Landschap Vlaamse Ardennen de handen in elkaar om van Zuhal Demir, Vlaams minister van Omgeving, een erkenning te krijgen als 'landschapspark'. Op die manier kan het typische Vlaamse Ardennenlandschap met zijn glooiende akkers, weiden en beboste heuveltoppen ook voor de toekomst veilig gesteld worden. Toch weigert de gemeente Brakel toe te treden tot dat landschapspark.

Bestuurslid Amber De Ruyck:

"De oproep van minister Demir om 'landschapsparken' aan te melden, dateert inmiddels van april vorig jaar. Aangezien het in Brakel daarover oeverdovend stil bleef, zijn we uiteindelijk zelf maar gaan aankloppen bij Solva. Daar wist men inderdaad te melden dat het landschapspark Vlaamse Ardennen wel degelijk in de steigers staat, maar dat Brakel weigert om eraan deel te nemen ..."

"Dat is toch een bijzonder kwalijke zaak", vindt Amber. "Er wordt maar liefst vier miljoen euro uitgetrokken voor de uitwerking van de landschapsparken,

de bescherming van het landschap, het versterken van de familiale landbouw, het toerisme in de streek enzovoort. Allemaal investeringen waarvan Brakel dus niet zal kunnen genieten. Het lijkt wel alsof ons gemeentebestuur meer bekommert is om projectontwikkelaars dan om ons landschap. Op die manier wordt Brakel binnenkort letterlijk 'het gat van de Vlaamse Ardennen'."

Amber De Ruyck
Bestuurslid

Volg ons op sociale media en blijf op de hoogte van onze activiteiten!

www.n-va.be/brakel

brakel@n-va.be

N-VA Brakel

nva_brakel

@NVA_Brakel

Stembureaus inrichten in rusthuizen

Bijna 1 op 4 Brakelaars is ouder dan 65 jaar. Met een percentage van 7,4 procent heeft Brakel bovendien één van de hoogste aandelen aan 80-plussers in onze provincie.

Het moet zijn dat onze gemeente echt wel een gezonde leefomgeving biedt. Dankzij enkele uitstekende woonzorgcentra kan ook wie op oudere leeftijd wat meer zorg en aandacht nodig heeft, nog in onze gemeente blijven wonen. Maar houdt ons gemeentebestuur wel voldoende rekening met deze omvangrijke doelgroep? Wordt de stem van onze senioren voldoende gehoord?

Geen logistieke bezwaren

Nu de Vlaamse Regering een rem heeft gezet op het ronselen van volmachten in rusthuizen, stelt de Brakelse N-VA voor om voortaan stembureaus in te richten in de recreatieruimtes van onze woonzorgcentra. Sommige van die woonzorgcentra liggen letterlijk op enkele tientallen meters van de huidige stembureaus. Logistiek zou dat dus geen enkel probleem mogen opleveren. Het voordeel is dat ook wie in een woonzorgcentrum woont voortaan zélf weer zijn of haar stem kan laten horen over de gemeentelijke politiek.

En misschien moeten we bij de volgende gemeenteraadscampagne niet alleen meer debatten organiseren in scholen of jeugdhuizen, maar is een specifiek debat voor onze senioren ook wel eens dringend nodig. De N-VA wil er alleszins werk van maken.

Lieven Bauwens
Bestuurslid

N-VA vraagt aandacht voor grafmonumenten

Behalve plekken van verdriet, troost en bezinning, evolueren begraafplaatsen steeds meer naar parkomgevingen die uitnodigen om het verhaal achter de grafstenen te ontdekken. N-VA Brakel vraagt daarom bijkomende bescherming van een aantal monumentale grafzerken en de verdere uitbouw van de Brakelse kerkhoven tot echte erfgoedplekken.

Het Brakels gemeentebestuur is al een tijdje geleden gestart met het inventariseren van grafmonumenten die een belangrijke erfgoedwaarde vertegenwoordigen. Een goede oefening, maar het vergt weliswaar een grote inspanning om al die monumenten in stand te houden. Daarom lanceerde de N-VA een voorstel om bijzondere graven en grafstenen te hergebruiken.

Naar het voorbeeld van een aantal andere Vlaamse steden en gemeenten stellen we voor dat de gemeente de meest bijzondere graven aankoopt, op voorwaarde dat de concessie verlopen is. De grafmonumenten in kwestie kunnen, na de eventuele ontruiming, door het gemeentebestuur aangeboden worden ter concessie. Op die manier verzekert u het voortbestaan van de monumenten in kwestie en zorgt u ervoor dat de begraafplaatsen toch voldoende ruimte blijven bieden.

De mooiste verhalen via QR-codes

Behalve de bescherming van onze grafmonumenten, pleiten we er ook voor om het funerair erfgoed van de gemeente beter te ontsluiten voor Brakelaars en bezoekers. Want hoewel een kerkhof een zeer ingetogen plaats is, is het ook bij uitstek een plaats die de geschiedenis van een dorp vertelt en van wie er woonde. N-VA Brakel stelt daarom voor om een aantal van de mooiste verhalen over mijnwerkers, oud-strijders, geliefden ... een zicht-

bare plek te geven op onze begraafplaatsen. Dat kan door QR-codes te plaatsen bij of op de verschillende graven, urnenvelden en columbaria. Nabestaanden kunnen dan zélf de geschiedenis van hun geliefde vertellen, waarna bezoekers aan de begraafplaatsen dat verhaal op eenvoudige manier kunnen leren kennen. Wat is een dorpsgemeenschap anders dan al onze verschillende levens die zich met elkaar vermengen? Brakel kan een voortrekkersrol spelen om dat te koesteren en te bewaren.

Gemeentefusies: wordt Brakel het kind van de rekening?

Het spook van de gemeentefusies waart door Vlaanderen. Met een mogelijke fusie tussen Oudenaarde, Kluisbergen, Kruisem en Wortegem-Petegem zou nagenoeg de helft van de Vlaamse Ardennen in één gemeente worden ondergebracht. De Vlaamse Regering stimuleert dergelijke vrijwillige fusies onder het mom van 'meer bestuurlijke armslag'. Regelmatig duikt ook het ballonnetje op om na de verkiezingen van 2024 zelfs naar verplichte gemeentefusies te gaan. De Brakelse N-VA is resoluut gekant tegen een fusie met een grotere stad.

Om dat spook af te wenden, moet men uiteraard een plan hebben. Ons gemeenteraadslid Jan Haegeman voelde alvast de Brakelse meerderheid aan de tand over hoe ze met dat gegeven omspringen. Op de gemeenteraad beaamde het schepencollege bij monde van de burgemeester dat ook zij niet gewonnen zijn voor een fusie. Er werd daarrond nog geen enkel gesprek gevoerd.

Politieke koehandel

Toch is raadslid Jan Haegeman er niet helemaal gerust op. "Vanzelfsprekend ben ik blij dat de meerderheid op dezelfde lijn zit als onze fractie. Anderzijds vind ik het wel nodig om vooruit te kijken en ook een plan B te hebben voor het geval de Vlaamse Regering fusies alsnog zou verplichten. Het ontbreken van zo'n plan stemt me dan ook niet echt gerust. Hoe triest het ook is, we weten allemaal dat zo'n fusieverhalen vroeg of laat altijd neerkomen op politieke koehandel waarbij politieke families elkaar opzoeken. Bij de vorige fusie in 1976 was dat niet anders."

"In zo'n scenario dreigt Brakel na 2024 helemaal alleen te staan in de Vlaamse Ardennen en worden we misschien wel gedwongen tot een fusie met Geraardsbergen, met alle sociale problematiek van de Dendersteden erbovenop. Voor zo'n scenario pas ik liever. Het komt er dus op aan om stevig aan hetzelfde zeel te blijven trekken voor die eigen koers. Ik roep hierbij alle Brakelse partijen op om een duidelijk signaal te

geven dat verplichte gemeentefusies absoluut niet door de beugel kunnen."

Meer afstand, minder voeling

"Wanneer ik lees hoe Vlaams minister van Binnenlands Bestuur Bart Somers openlijk pleit om naar maximaal 100 gemeenten te gaan in Vlaanderen, dan keert mijn maag om. Dat is stedelijke nieuwlichterij die geen rekening houdt met de realiteit op het platteland. Ik vind dat wij ons daar duidelijk moeten tegen uitspreken. Mensen herkennen zich steeds minder in de politiek. Maar politici staan ook steeds verder weg van hun kiezers: letterlijk. Met nog grotere gemeentes, gaan we die afstand niet overbruggen, integendeel", besluit Jan.

Jan Haegeman
Gemeenteraadslid

Gemeenteraad neemt deontologische code aan op voorstel van de N-VA

Enkele maanden geleden legde de N-VA een voorstel voor deontologische code voor aan de gemeenteraad. Met het voorstel wilde onze partij onder meer benadrukken hoe belangrijk het is om als gemeenteraadslid ook effectief aanwezig te zijn op de gemeenteraad. Er is namelijk een welbepaald Open Vld-gemeenteraadslid die vaker niet dan wel aanwezig is. Na grondig overleg tussen de verschillende gemeenteraadsfracties, werd het uiteindelijke voorstel unaniem goedgekeurd. Met uitzondering van dat welbepaalde afwezige gemeenteraadslid natuurlijk ...

De federale puinhopen van paars-groen

Het rapport na één jaar paars-groen is bedroevend. De regering-De Croo – met een Vlaamse minderheid en een premier uit de zevende partij – begon met grote woorden en nog grotere beloften: een nieuwe politiek, stevige fiscale hervormingen, een verstandig begrotingsbeleid. Een schril contrast met wat ze tot nu toe realiseerde.

Vlaanderen doet wél wat nodig is

Meer dan 1 miljard euro nieuwe belastingen.

België zit nochtans in de top vijf van landen met de hoogste belastingdruk. Ter wereld.

Een begrotingstekort van 20 miljard euro.

Volgens het Internationaal Monetair Fonds (IMF) is dat straks het grootste begrotingstekort van heel Europa.

Een activeringsbeleid zonder enige ambitie.

Het paars-groene beleid motiveert mensen niet om te werken. Integendeel: het ontmoedigt hen om aan de slag te gaan.

Een energiefactuur die de pan uit rijst.

En dat terwijl paars-groen de kerncentrales wil sluiten. De hardwerkende Vlaming, die niet kan genieten van het sociaal tarief of de extra tegemoetkoming, betaalt de rekening.

Een dreigende asielcrisis.

Het aantal asielaanvragen zit op het hoogste niveau sinds de asielcrisis van 2015. Paars-groen laat betijen terwijl de asielcentra vollopen.

Besparen én investeren.

Vlaanderen kiest voor besparingen en vermijdt zoveel mogelijk taken. Ondertussen investeert de Vlaamse Regering fors, en zetten we volop in op de relance.

Een begroting in evenwicht.

Vlaanderen halveert zijn begrotingstekort en zal tegen 2027 een begroting in evenwicht hebben.

Een écht activeringsbeleid.

Met een werkzaamheidsgraad van meer dan 75 procent scoort Vlaanderen pakken beter dan Wallonië en Brussel. Vlaanderen maakt werken dan ook echt lonend, dankzij onder meer de jobbonus.

Een energiekorting voor alle Vlamingen.

Vlaanderen verzacht de energiefactuur voor alle Vlaamse gezinnen en alleenstaanden. Niet alleen voor wie al van een sociaal tarief geniet.

Een integratieproject met duidelijke plichten.

Vlaanderen heeft gelukkig de middelen in handen om nieuwkomers te integreren. Daarbij speelt kennis van het Nederlands een cruciale rol. Daarom kwam er een verplichte taalscreening in de kleuterklas. Zodat we tijdig kunnen ingrijpen.